

РЕШЕНИЕ

№ 7522

гр. София, 13.12.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 22.10.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Миглена Николова

ЧЛЕНОВЕ: Георги Тафров

Христо Минев

при участието на секретаря Александра Вълкова и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **7499** по описа за **2021** година докладвано от съдия Христо Минев, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208-228 от АПК във вр.чл.63 ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на Ц. Н. П., срещу РЕШЕНИЕ от 27.05.2021г. на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, НО, 103-ти състав, постановено по НАХД № 1237/2020г., с което е потвърден Електронен фиш за налагане на глоба Серия К №3218687 издаден от СДВР, относно наложено наказание на Ц. Н. П., като законен представител на Фондация „Център за Култура и Спорт“ ЕИК[ЕИК], на основание чл.189ал.4 вр. чл.182 ал.1 т.3 от ЗДвП, глоба в размер на 100.00лева, за извършено нарушение на чл.21 ал.1 от ЗДвП.

В касационната жалба са развити съображения за неправилност на първоинстанционния съдебен акт, поради постановяването му в нарушение на материалния и процесуалния закон. Касаторът твърди, че не е описано дали е ангажирана отговорността на лицето, което представлява дружеството собственик или на лицето управлявало МПС към момента на проверката.

Твърди се за нарушено право на защита, доколкото не е била предоставена възможност на санкционираното лице в 14 дневен срок да предостави писмена декларация с данни за лицето извършило нарушението и копие на свидетелството му за управление на МПС, въз основа на което да се анулира издадения ЕФ.

Отделно от изложеното се твърди, че не е доказано мястото на извършване на проверката и установяване на нарушението.

Твърди, че контролите органи е следвало да спрат автомобила, който се е движел с превишена скорост и да предприемат действия за реализиране на наказателната отговорност на водача.

Твърди се че СРС в своето Решение не е обсъдил фактите по делото поотделно и в тяхната съвкупност и е достигнал до фактически констатации, които противоречат на събраните доказателства.

Касаторът моли да бъде отменено решението на СРС, НО, 103-ти състав по НАХД № 1237/2020г., като спорът се реши по същество, чрез отмяната на ЕФ Серия К №3218687, издаден от СДВР.

В с.з. касаторът е редовно призован не се явява и не се представлява.

Ответникът по касационната жалба – СДВР не изпраща представител в с.з., но депозира писмени бележки по делото, в които изразява становище за неонователност на касационната жалба. Формулира се искане за потвърждаване на атакуваното съдебно решение и отхвърляне на касационната жалба. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на СОФИЙСКА ГРАДСКА ПРОКУРАТУРА дава заключение за неоснователност на жалбата и моли да бъде потвърдено решението на СРС.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, след като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания прилагайки нормата на чл.218 АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е НЕОСНОВАТЕЛНА.

С решение от 27.05.2021г. по НАХД № 1237/2020г. СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, НО, 103-ти състав е ПОТВЪРДИЛ Електронен фиш за налага не на глоба Серия К №3218687 издаден от СДВР, с което на основание чл.189 ал.4 вр. чл.182 ал.1 т.1 от ЗДвП, на Ц. Н. П., като законен представител на Фондация „Център за Култура и Спорт“ ЕИК[ЕИК] е наложено административно наказание – глоба в размер на 100.00/сто/ лева.

За да постанови решението си, първоинстанционният съд е приел писмените доказателства, представени с ЕФ и обсъдил същите. Въз основа на тях е обосновал правен извод, че административния орган е издал ЕФ при спазване на процесуалните правила, като е констатирал, че в ЕФ се съдържат изискуемите реквизити по ЗДвП. СРС е констатирал също, че на жалбоподателят е наложена глоба за нарушение на 21 ал.1 от ЗДвП.

Съдът изцяло споделя фактическата обстановка описана в атакуваното Решение, поради което и не намира за нужно да я преповтаря. Правилно е и становището на СРС, че ЕФ отговаря на изискването за съдържание, като правилно е квалифицирано нарушението и правилно е определен размерът на глобата.

Пред настоящата инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства по см. на чл.219 ал.1 АПК.

Касационната инстанция на основание чл.220 АПК приема за доказани и установени фактите, изложени от СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, НО, 103-ти състав. По смисъла на тази разпоредба съществува забрана за фактически установявания в касационното производство, като правомощията на съда се изразяват само в преценката дали въззивният съд правилно е приложил относимите материално-правни норми.

На 01.12.2019г. в 14.21 часа в [населено място] по [улица] до бл.№4 с посока на движение от [улица] към [улица], се движел автомобил „С. Й. Р.“ с Рег.

[рег.номер на МПС] . На така описаното място било поставено от органите на полицията АТСС АРН САМ S1, за контрол на движението по пътя. Видно от приложената по делото снимка изготвена от автоматичното техническо средство при приближаването на процесния автомобил, същият се е движел с 71 км.час, след приспадане на процента грешка на работа на техническото средство, при измерена скорост от 74 км.час.

В тази връзка, на Ц. Н. П. с ЕГН [ЕГН], като законен представител на Фондация „Център за Култура и Спорт“ с ЕИК[ЕИК] е издаден ЕФ Серия К №3218687 от СДВР.

При анализ на всички събрани доказателства, настоящият състав приема, че съдебното решение е правилно, мотивирано и законосъобразно.

За настоящата инстанция не съществуват съмнения относно установената и приета от СРС фактическа обстановка. За настоящата инстанция не съществува съмнение, че процесното нарушение е било извършено, като същото е установено по възможно най-безпристрастния за това начин, чрез използването на автоматизирано техническо средство, което не само засича скоростта на движение на автомобила, но изготвя и снимка на нарушението и посоката на движението на автомобила, като фиксира и времето и мястото на нарушението с посочени джи пи ес координати. Съдът не споделя твърдението за нарушено право на защита на П., предвид липсата на предоставена възможност за депозиране на възражение и предоставяне на данни за водача на автомобила. По делото не се спори, че Ц. Н. П. е правоспособен водач на МПС, не се спори и факта, че му е надлежно връчен процесния ЕФ. За съдът е ясно, че П. е познавал разпоредбите на ЗДвП и ППЗДвП, тъй като е положил и изпит за правоспособност установяващ това обстоятелство. Практически на касатора не е била ограничена възможността да направи възражения срещу издадения му ЕФ, но същия е преценил, че не следва да се възползва от тази възможност и е депозирал жалба срещу ЕФ до СРС. При изписването на нарушението е било посочено мястото и времето на проверката описано е ограничението на разрешената скорост на движение в населено място и номера на автоматизираното техническо средство, изписана е скоростта на движение на автомобила и превишението на скоростта след приспадане на процента грешка за работа на техническото средство. В диспозитивната част на ЕФ правилно е изписано като правно основание за налагане на глоба, допуснатото нарушение по чл.21 ал.1 от ЗДвП. Правилно е посочено и основанието за налагане на глобата по чл.189 ал.4 вр. чл.182 ал.1 т.3 от ЗДвП.

По тези доводи и аргументи, касационната инстанция заключава, че съдебното решение от 27.05.2021г. на СРС, НО, 103-ти състав е правилно и законосъобразно, поради което и следва да бъде потвърдено. Не се констатираха служебно основанията за касиране на съдебния акт по см. на чл.218 ал.2 АПК във вр.чл.209 т.1 и т.2 АПК.

Предвид изхода на делото, съдът следва да се произнесе по искането за присъждане на юрисконсултско възнаграждение за СДВР, като намира, че следва да присъди такова на ответника в размер на 80.00лева.

По изложените съображения, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, XIII Касационен състав на основание чл.221 ал.2 от АПК във вр.чл.63 ал.1, изр.2 ЗАНН

Р Е Ш Е Н И Е :

ПОТВЪРЖДАВА решение от 27.05.2021г., постановено по НАХД № 1237/2020г. на

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, НО, 103-ти състав, с което е потвърден ЕФ Серия К № 3218687 издаден от СДВР, за налагане на глоба на Ц. Н. П. като законен представител на Фондация „Център за Култура и Спорт“ ЕИК[ЕИК].
ОСЪЖДА Ц. Н. П. да заплати на СДВР сумата от 80.00лева.

РЕШЕНИЕТО е окончателно на основание чл.223 АПК и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.